

Untsu läinud presidendivalimised ... või siiski mitte

Samal ajal kui valiti riigikogu, oli rahval võimalus 20. septembril 1992 esimest ja viimast korda valida riigile otsevalimise teel president. Arnold Rüütli valimiskampaaniat, mida õieti polnudki, korraldas tema abi Ülemnõukogu päevilt Tiit Nuudi, kelle peas aga jahvatasid juba Pauligi tehase kohviveskid, mille juhatajaks ta ka järgmisel aastal sai. Arnoldi meeskond oli kindlal veendumusel, et ainuüksi Rüütli nimi müüb. Meie Andrus Saarega küll sama meelt ei olnud. Lennart oli rahva seas väga populaarne ja et Arnoldil koht käest ära ei libiseks, olime valmis teda toetama, seda muidugi mitteametlikult, lihtsalt silmas pidades oma huvisid edasises koostöös.

Üllatavaks abimeheks selles delikaatses küsimuses osutus tollal siseministeriumis töötanud Ando Leps, kes üritas avalikkust informeerida Lennart Meri pere seotusest KGB-ga, mis oli muidugi täiesti vastuvõetamatu Isamaa poistele.

Valimisliidu Kindel Kodu jaoks tegid asja omakorda eriti põnevaks Eesti Raadio peadirektori Peeter Sookruusi vahendusel saadud koopiad Lennart Meri omakäeliselt täidetud Eesti Raadio kaadriarvestuse dokumentidest.

Tundus, et asi vääriks küünlaid, arvestades avalikku saladust, et KGB likvideerimiskomisjoni juht Hardo Aasmäe koos oma abilistega olevat pingelise töö käigus pannud Pagari tänavalt tuuri vähemalt ühe hunniku tuntud isikuid kopromiteerivaid materjale. Ilmselt hakkas midagi valgustkartvat pinnale ujuma.

Tuli tegutseda. Esialgu palusin Isamaa poistega hästi läbi saanud Riivo Sinijärvel lekitada veidi infot valimisliidu Kindel Kodu kavat-